

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **Mgr. Ing. Š. M.**
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo obrany České republiky**
sídlem Tychonova 1, 160 01 Praha 6 - Dejvice

**v řízení o ochraně před nezákonným zásahem realizovaným telefonickým oznámením
žalovaného dne 27.6.2023**

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Soud vyzývá žalobce, aby ve lhůtě pěti dnů od doručení tohoto usnesení sdělil číslo bankovního účtu, na který má být zaplacený soudní poplatek vrácen.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který spočíval v tom, že Kancelář ministryně obrany prostřednictvím mjr. Mgr. J. Š. dne 27. 6. 2023 telefonicky informovala ředitele Policie ČR, Územní odbor Přerov, o podání žaloby na ministerstvo obrany ze strany žalobce, čímž nezákonně zasáhla do práv žalobce.

Obsah a důvody žaloby

2. Žalobce v podané žalobě nejprve vylíčil podstatu věci. Uvedl, že se ve druhé polovině loňského roku na povinný subjekt - Ministerstvo obrany ČR - obrátil s osmi žádostmi o poskytnutí informací dle zák. č. 106/1999 Sb. Dotazy se vztahovaly k úkonům, postupům a vedením spisové služby spisu, který vedl vojenský útvar VÚ 8126 ve Vyškově pod sp. zn. SpMO 40469/2021-8126. Ani jedna z žádostí o informace nebyla vyřízena napoprvé. V

průběhu jednotlivých řízení tak byl nucen podávat stížnosti, aby se domohl požadovaných informací.

3. V jednom případě věc skončila podáním žaloby dne 21. 5. 2023 k Městskému soudu v Praze, kde je vedena pod spis. zn. 6 A 81/2023. (jedná se o žalobu na ochranu proti nečinnosti – pozn. soudu), a žalovaný obdržel žalobu k vyjádření dne 16.6.2023.
4. Dne 19.9.2022 se v postavení zmocněnce účastníka řízení žalobce dostavil do sídla vojenského správního orgánu – velitele vojenského útvaru VÚ 8126 ve Vyškově - k nahlížení do spisu sp. zn. SpMO 40469/2021-8126, vedeného dle ust. § 17 správního řádu. Za vojenský správní orgán jako oprávněná úřední osoba při realizaci úkonu vystupoval mjr. Mgr. J. Š., který mu v rámci poučení před umožněním nahlédnout do spisu zakázal pořizovat jakékoliv obrazové nebo zvukové záznamy a to s odkazem na blíže nespecifikovaný rozkaz velitele vojenské posádky. Protože zákaz ani následnou výzvu k ukončení nahrávání nedokázal mjr. Š. doložit oprávněním ze zákona, odmítl se jim žalobce podrobit, načež ho tento úředník vulgárně urazil, vyhrožoval mu oznámením věci Národnímu bezpečnostnímu úřadu a následně žalobci zadržel občanský průkaz, který mu předložil na počátku úkonu. Doklad pak předal přivolané hlídce vojenské policie.
5. Žalobce stížností ze dne 30. 9. 2022 brojil proti postupu správního orgánu podáním Odboru interního auditu a inspekce Ministerstva obrany ČR, který ho po čtvrt roce vyrozuměl, že není oprávněn přezkoumávat postupy ve správním řízení a sám stížnost nikam nepostoupil. Proto stejnou stížnost podal vojenskému správnímu orgánu – veliteli Velitelství výcviku – Vojenská akademie Vyškov, pro kterého mjr. J. Š. poskytuje právní servis, neboť je u tohoto orgánu zařazen na pozici starší právník. Vzhledem k tomu, že je žalobce příslušníkem Policie České republiky a tato skutečnost je mjr. Š. známa, využil informace, se kterými se seznámil v průběhu plnění služebních úkolů a bez zproštění mlčenlivosti obsah stížnostního podání oznámil v únoru 2023 na obvodním oddělení Policie ČR v Olomouci, kde také vylíčil průběh správního úkonu ze dne 19.9.2022.
6. Oznámení bylo pod č.j. KRPM-22809/ČJ-2023-1408UO přiděleno k prošetření řediteli Územního odboru Policie ČR v Přerově, kde jednotlivé úkony v pozici správního orgánu vykonával por. Mgr. J. T. Poté byl J. Š. zproštěn ministryní obrany mlčenlivosti ve věci žalobcova oznámení týkajícího se jeho „nevhodného“ chování, kterého se měl dopustit žalobce při svém jednání vůči příslušníkům AČR, kdy v pozici právního zástupce manželky, vojákyň z povolání, nahlížel do spisu ve věci náhrady škody na zdraví.
7. J. Š. ve věci podal vysvětlení. Prošetřením oznámení J. Š. nebylo zjištěno, že by se žalobce choval nevhodně, ale naopak bylo prokázáno, že excesivní bylo chování úředníka, který byl navíc v září 2023 vojenským správním orgánem uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití spočívajícím v urážkách žalobce.
8. Žalobce v žalobě uvedl, že bližšími informacemi k řízení o přestupku nedisponoval, neboť o řízení nebyl vyrozuměn. Protože ani počátkem září 2023, přes žádost o odstranění nečinnosti, nebyl žalobce informován o řízení o přestupku spáchaného J. Š., rozhodl se, že svá práva bude hájit soudní cestou. Za tímto účelem dne 8. 9. 2023 nahlédl do policií vedeného spisu č.j. KRPM-22809/ČJ-2023-1408UO, ze kterého zjistil, že je zde založen

úřední záznam ze dne 27. 6. 2023, ve kterém por. Mgr. T. uvádí, že jej téhož dne telefonicky kontaktovala osoba, která se představila jako mjr. J. Š., který jej informoval, že žalobce podal žalobu na ministerstvo obrany a dále uvedl, že „doufal, že tyto podání již skončí“. Policejním úředníkem byl mjr. Š. upozorněn, že se jedná o soukromou věc žalobce, která nesouvisí s šetřením policie.

9. Žalobce dovozuje, že když Kancelář ministryně obrany obdržela dne 16. 6. 2023 výzvu městského soudu ve věci sp. zn. 6 A 81/2023 společně s jeho žalobou, a telefonát mjr. Š., který považuje za nezákonný zásah, se uskutečnil dne 27. 6. 2023, musel jej mjr. Š. provést jménem povinného subjektu, který je zároveň žalovanou stranou soudního řízení ve věci nečinnosti. Tuto skutečnost dovozuje i to toho, že telefonát byl uskutečněn ve všední den a pracovní době.
10. Podle kompetenčního zákona je Ministerstvo obrany ČR ústředním orgánem státní správy zejména pro řízení Armády ČR. Protože žalovaným pro nečinnost je kancelář ministryně obrany, nikoliv Armáda ČR, kterou naopak ministerstvo řídí, je zřejmé, že se informace k právníkovi vyškovského vojenského útvaru neměla dostat, pokud ji nepotřeboval k plnění služebních úkolů. Informace tedy musela být úředníky ministerstva cíleně sdělena vojákově z povolání mjr. Š., patrně právě za účelem, aby informaci předal Policii ČR, která je jeho zaměstnavatelem.
11. Žalobce namítá, že ani skutečnost, že je příslušníkem Policie České republiky, není důvodem, aby o jeho soukromoprávních aktivitách byl informován kdokoli z jeho nadřízených. Je přesvědčen, že výrok, že „doufal, že tyto podání již skončí“, dokazuje snahu vytvořit na žalobce nátlak a odradit ho od pokračování v soudním sporu nebo od dalšího stížnostního podání. Informováním jeho zaměstnavatele o jeho soukromoprávních úkonech, přestože tato informace nijak nesouvisela s vedeným řízením nebo existencí jeho služebního poměru k Policii ČR, zasáhl žalovaný nezákonně do soukromé (pracovní) sféry jeho života.
12. Žalobce také poukázal na to, že poté, co se seznámil s předmětným úředním záznamem o telefonátu Mjr. Š., zaslal kanceláři ministryně obrany výzvu, která byla postoupena Odboru interního auditu a inspekce ministerstva obrany. Dosud nebyl nikým kontaktován, a proto se rozhodl, že bude hájit svoje právo před nezákonným zasahováním do soukromí ze strany orgánu veřejné moci podanou žalobou. Závěrem pak zdůraznil, že informováním správního orgánu Policie ČR a de facto jeho zaměstnavatele o jeho soukromoprávním úkonu, který nijak nesouvisí s jeho zaměstnáním ani s řízením, které správní orgán PČR vedl, žalovaný nezákonně zasáhl do soukromé sféry života žalobce.

Vyjádření žalovaného

13. Žalobcem označený žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl, případně jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci soudem

14. Městský soud v Praze při posuzování splnění podmínek, za nichž může žalobu věcně přezkoumat a rozhodnout o ní (podmínky řízení), dospěl k závěru, že tyto podmínky v posuzované věci splněny nejsou.

15. Podle ustanovení § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Nezbytným předpokladem jakékoli správní žaloby tak je alespoň minimální dotčení sféry žalobcových veřejných subjektivních práv, což nutně platí také o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem dle § 82 a násl. s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-69, dostupný, jako i ostatní citovaná soudní rozhodnutí, na www.nssoud.cz).
16. Podle ustanovení § 82 s. ř. s. platí, že každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
17. Klíčovou otázkou pro posouzení přípustnosti podané žaloby je, zda žalobcem namítaný zásah spočívají v telefonicky poskytnuté informaci žalovaným prostřednictvím Mgr. J. Š. řediteli Policie ČR o podání žaloby na ochranu proti nečinnosti ministerstva obrany ze strany žalobce, bylo porušením žalobcova veřejného subjektivního práva ve smyslu § 2 s. ř. s. Dle tohoto ustanovení poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob; a contrario tedy platí, že soukromým subjektivním právům soudy ve správním soudnictví ochranu neposkytují.
18. Veřejnými subjektivními právy se rozumí práva osob založená v právních normách, která umožňují a současně chrání určité chování osoby ve vztazích k subjektům veřejné správy (viz k tomu Vopálka/Mikule/Šimůnková/Šolín, Soudní řád správní. Komentář, C. H. Beck, Praha 2004, 1. vyd., komentář k § 2, str. 3, bod 2.; srov. též Brothánková/Žiškova, Soudní řád správní a předpisy související s novou úpravou správního soudnictví, s vysvětlivkami, Linde, Praha 2004, str. 11 - 13). (viz rozsudek NSS ze dne 3. 11. 2005, 2 Aps 2/2005–47)
19. Žádné takové právo však úkonem žalobcem označeného žalovaného zasaženo nebylo. Navíc ani sám žalobce netvrdí, že by bylo jednáním Mgr. Š. zasaženo do jeho veřejných subjektivních práv, naopak je patrné, že několikrát v žalobě i zaslané replice zdůraznil, že jím označený žalovaný nezákonně zasáhl do soukromé sféry jeho života, příp. že žalobce byl jednáním žalovaného zkrácen na svém právu na soukromí, jehož je pracovní život součástí.
20. Na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že vytýkaným jednáním žalovaného nebylo zasaženo do žádného veřejného subjektivního práva žalobce.

Závěr a náklady řízení

21. Soud proto žalobu výrokem I. odmítl postupem podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něžž nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný. Mezi takové neodstranitelné podmínky řízení patří nedostatek pravomoci soudu věc rozhodnout.

22. Výrokem II. rozhodl soud o nákladech řízení postupem dle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žaloba byla odmítnuta.
23. Soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000 Kč. Zároveň s tím soud žalobce pro urychlení řízení vyzval ke sdělení čísla účtu, na který bude zaplacený soudní poplatek vrácen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. března 2024

Mgr. Marek Bedřich, v. r.
předseda senátu